

de, der omsætter mest, faar tilsvarende større Fortjeneste. Men saa er der en anden Ting, som han ogsaa altid glemmer, og det er, at i den lille Omsætning og i den mindre Produktion og i det hele taget i de mindre Forhold spiller det for vedkommende forholdsmæssig en langt, langt større Rolle, at de nødvendige Livsfornødenheder for Hjemmene ikke gaar for højt op i Pris. Hvis jeg f. Eks. fører Forhandling med det ærede Medlem fra Sæby og siger: Lad os tænke os, at en mindre Jordbruger i Danmark har en Familie af en saadan Størrelse, at dens Forbrug f. Eks. af Brød andrager en Sum af 300 Kr. om Aaret, da spiller det en vældig Rolle, om den paa-gældende kan blive ved denne Sum, eller han skal op til 4—500 Kr. — saa ler det ærede Medlem ad mig og siger: Ja, men saa tjener han des mere, jo mere han spiser! Det er altsaa den saglige Argumentation, han dér anvender. Jeg anfører deroverfor, at naar man skal varetage det mindre Jordbrugs Interesser paa en god Maade, skal man ogsaa tage ganske nøgternt paa Forholdene og forstaa, hvorledes deres Livsvilkaar og Produktionsforhold er. Og d r vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem aldrig har vist sin Vilighed til at skaffe billige eller rimelige Produktionsvilkaar for det mindre Jordbrug i Danmark; han har heller aldrig interesseret sig for, at deres Husholdningsudgifter kunde være rimelige. Det er de to Ting, som vejer meget stærkt, naar man skal gøre et Arbejde for dem.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, men saa vil jeg henstille, at de korte Bemærkninger naa være afsluttede, da de væsentlig er en Fortsættelse af de Forhandlinger, der sluttede i Gaar.

Pinstrup: Man kan jo fra radikal-socialistisk Side ikke lide, at der er andre, der vil være Talsmænd for Husmændene. Hele den Kampagne, de har ført siden 1905, har jo været af den Beskaffenhed, at det var for at fiske Stemmer hos Husmændene, at de førte den; men nu, da Tiden er inde til, at de Herrer skal indfri deres store Ord og Løfter til Husmændene, er de borte, nu kan Husmændene sejle deres egen Sø. Jeg gør den sidste ærede Taler opmærksom paa, at Flæskerationeringen er aldeles ikke til Fordel for Husmændene, da disse er Selvforsørgere; og hvad angaar Nedsættelsen af Brødpriiserne,

har jeg ikke med et Ord talt om denne og har heller ikke sagt eller vil sige noget imod den.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg rettede et Spørgsmaal til det ærede Medlem, som han ikke har besvaret; jeg bringer det i Erindring. Det ærede Medlem vil maaske samtidig ogsaa tjene mig i at sige, hvad han sigtede til, naar han før paastod, at jeg havde udtalt mig nedsættende om det danske Landbrug.

Formanden: Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det forekommer mig, at denne Debat kaster et ejendommeligt Lys over de konservative Partiers Kærlighed til Middelstanden, som de ellers altid saa stærkt fremhæver. Hvis nemlig de konservative Partier faar deres Villie i dette Spørgsmaal med Hensyn til Flæsket, er det jo let at regne ud, at det bliver Middelstanden, som kommer til at betale Gildet. Gaar vi ud fra, at en Familie paa 5 Personer bruger det beskedne Kvantum af 1 kg om Ugen, vil den Prisforhøjelse, der er en Følge af de konservative Partiers Politik, betyde en aarlig Ekstraudgift paa 130 Kr. for en saadan Familie. Det er i Virkeligheden en Skat, der her er Tale om; men det er ikke en Skat til Staten, men til det danske Landbrug, som de konservative Partier her paalægger Middelstanden. Og saa er det endda, som det ærede 8de Medlem for Aalborg Amt (H. C. Hansen) før udtalte, tvivlsomt, om det bliver til Fordel for den danske Husmandsklasse; det er let at regne ud, at det bliver til Fordel for Storproducenterne i det danske Landbrug, og at det bliver Middelstanden, som kommer til at betale Gildet. Det er denne Politik's reelle Indhold.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristiansen: Det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) kunde ikke forstaa, at en Familie i København, som havde 4 000 Kr. i Indtægt, ikke skulde være i Stand til at betale 4 Kr. 50 Øre pr. kg Flæsk. I Sammenligning med Forholdene før Krigen vil 4 000 Kr. ikke være mere end 2 000 Kr. den Gang. Jeg vil da spørge det ærede Medlem, om han mener, at en Familie i København, som før 1914 havde 2 000 Kr. i Indtægt, meget vel den Gang kunde betale Flæsk med 4 Kr. 50 Øre pr. kg.